

Republika Hrvatska
Općinski sud u Đakovu
Trg Dr. F. Tuđmana 2
31400 Đakovo

Posl. broj: P-390/2023-25

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Đakovu po sutkinji Snježani Brajko u pravnoj stvari tužitelja Željka Budić, OIB 05297778625 i Blaženka Budić, OIB 36344791074, oboje iz Tenje, Ulica Petra Berislavića 5, oboje zastupani po punomoćniku Saši Pufler odvjetnici iz Osijeka, protiv tuženika Tomislav Gebaj, OIB 63217863396, Petra Berislavića 4, Tenja, radi sprječavanja prekomjernih imisija i naknade štete, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave 5. svibnja 2026. godine u nazočnosti punomoćnika tužitelja i tuženika i javno objavljene presude 29. svibnja 2026.,

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev:

"Nalaže se tuženiku Tomislavu Gebaj, OIB: 63217863396, iz Tenje, Petra Berislavića 4, da tužiteljima Željku Budiću, OIB: 05297778625 i Blaženki Budić OIB: 36344791074, oboje iz Tenje, Petra Berislavića 5, naknadi neimovinsku štetu u iznosu od po 1.327,23 EUR/ 10.000,00 kn svakome, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje na taj iznos teku od podnošenja tužbe pa do 31. prosinca 2023. godine po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 01. siječnja 2023. godine pa do isplate po stopi zateznih kamata koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku od 15 (petnaest) dana.

Nalaže se tuženiku Tomislavu Gebaj, OIB: 63217863396, iz Tenje, Petra Berislavića 4, da tužiteljima Željku Budiću, OIB: 05297778625 i Blaženki Budić OIB: 36344791074, oboje iz Tenje, Petra Berislavića 5, naknadi troškove ovog parničnog

postupka, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od presuđenja pa do isplate po stopi se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, sve u roku od 15 (petnaest) dana."

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi i tijekom postupka navodi da je I-tužitelj upisani vlasnik nekretnine označene kao kč. br. 1687/4 kuća, dvorište i pomoćna zgrada sa 492 m², upisanoj u zk. ul. br. 3926 k.o. Tenja, u naravi se radi o obiteljskoj kući na adresi Petra Berislavića 5 u Tenji. Tuženik je vlasnik nekretnine označene kao kč. br. 1687/3 Kuća i dvor sa 423 m², upisanoj u zk. ul. br. 3511 k.o. Tenja. U naravi se radi o obiteljskoj kući na adresi Petra Berislavića 4 u Tenji. Tuženik je na svojoj nekretnini postavio rasvjetna tijela (reflektore) s jakim bijelim svjetlosnim snopom koji svakodnevno obasjava kuću tužitelja prekomjernom jačinom, osobito u noćnim satima. II-tužiteljica, supruga I-tužitelja koja zajedno s njim stanuje u njihovoj obiteljskoj kući, je osoba narušenog zdravlja, te zajedno sa I-tužiteljem kao susjeda tuženika trpi štetu uslijed prekomjernih imisija – jačine svjetlosnog snopa koji svakodnevno, prekomjerno obasjava prostorije tužitelja, tako da njima osobno i njihovoj obitelji remeti mir, osobito u kasnim noćnim satima. Zbog štetnog bijelog svijetla od kojeg se ne može zaštititi niti spuštanjem roleta, zastora ili sl., II-tužiteljica koja je ionako narušenog zdravlja, oboljela je i od nesanice.

2. Zbog prekomjernog osvjetljenja rasvjetnih tijela sa nekretnine tuženika, I-tužitelj je kontaktirao nadležnog komunalnog redara u Gradu Osijeku, koji je naručio vještačenje na okolnost prekomjernog osvjetljenja. Mjerenje je provelo društvo IPT inženjering d.o.o., koje u svom Izvješću o svjetlotehničkim mjerenjima navelo: "Na terenu izmjerena vrijednost kolelirane temperature boje svjetlosti (CCT) sporne svjetiljke na pročelju nasuprotne obiteljske kuće iznosi CCT = 7400K što je znatno više od maksimalno dozvoljenih CCT 3000K. Nakon provedbe navedenog mjerenja i utvrđenja od strane ovlaštene pravne osobe da postoji štetna luminacija na nekretnini privatnog tužitelja, tuženik je privremeno uklonio navedena rasvjetna tijela, za što privatni tužitelj smatra da je posljedica postupanja komunalnog redara. Ipak, tuženikovo poštivanje odluke komunalnog redarstva Grada Osijeka trajalo je vrlo kratko, jer samo 2 mjeseca poslije, tuženik je ponovo montirao rasvjetna tijela s bijelim onečišćavajućim svjetlom koje nastavlja štetno osvjetljivati nekretninu privatnih tužitelja, kao i okoliš, sve suprotno odredbama Zakona o zaštiti od svjetlosnog onečišćenja (NN 14/19).

3. Tužitelji se pozivaju na odredbe Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima iz čl. 110.st.1. gdje je određeno kako se "nitko ne smije služiti ni koristiti nekretninom na način da zbog toga na tuđu nekretninu dospiju štetne imisije (dim, neugodni mirisi, otpadne vode, buka i sl.), ako su prekomjerni s obzirom na namjenu kakva je primjerena toj nekretnini s obzirom na mjesto i vrijeme. U konkretnom slučaju namjena tuženikove nekretnine jest da ona služi kao obiteljska kuća, a svjetlost reflektora koja u kasne noćne sate obasjava obiteljsku kuću tužitelja gdje bi se tužitelji trebali odmarati, svakako je prekomjerna i neprimjerena s obzirom na mjesto i na vrijeme. Nadalje, isti članak u svojem stavku 2. određuje kako su vlasnici nekretnina koje su izložene prekomjernim imisijama ovlašteni zahtijevati od vlasnika nekretnine s

koje one potječu da otkloni uzroke tih imisija i nadoknadi štetu koju su nanijele, kao i da ubuduće propusti činiti ono što je dovelo do prekomjernih imisija. Slijedom navedenoga tužitelji smatraju da su ovlašteni od tuženika zahtijevati da podesi intezitet i pravac svjetlosnog snopa te da otkloni uzroke imisija koje su na taj način nastale te da im naknadi štetu koju su kao vlasnici nekretnine imali dok je imisija trajala.

4. Tužitelji navode da im je takvim postupanjem od strane tuženika nastala povreda prava osobnosti iz čl. 1100. ZOO-a u vezi s čl. 19. ZOO-a, pa potražuju pravičnu novčanu naknadu na ime neimovinske štete koju trpe više od godinu dana od strane tuženika u iznosu od 10.000,00 kn svakome.

5. Podneskom od 24. ožujka 2023. godine tužitelji navode da je nakon podnošenja tužbe tuženik postupio prema uputama komunalnog redara te zamijenio reflektor sa zabranjenom bijelom svjetlošću, što tužitelji potvrđuju tako da trenutno više nije sporno postojanje štetne imisije, ali je i nadalje sporna visina neimovinske štete koju su tužitelji pretrpjeli uslijed prekomjerne bijele svjetlosti koja je svakodnevno obasjavala kuću tužitelja, osobito u noćnim satima. Slijedom navedenog tužitelji su specificirali tužbeni zahtjev tako da potražuju naknadu neimovinske štete u iznosu od 1.327,23 eura za svakog tužitelja sa zateznim kamatama dok su odustali od dijela tužbenog zahtjeva kojim se nalaže tuženiku da poduzme radnje kojima će spriječiti prekomjernu imisiju svjetlosti, te da se suzdrži od daljnjih radnji kojima se ostvaruje prekomjerna štetna imisija svjetlosti na nekretninu tužitelja.

6. U odgovoru na tužbu i tijekom postupka tuženik se u cijelosti protivio tužbi i smatra da je u potpunosti neosnovana, pogotovo u dijelu koji se odnosi na naknadu štete jer tužitelji nisu pretrpjeli nikakvu štetu, pogotovo ne u visini koju navode.

7. Radi utvrđenja odlučnih činjenica, sud je proveo dokaze uvidom u izvješće o svjetlo tehničkim mjerenjima, pročitao podneske stranaka, saslušao tužitelja i tuženika, te svjedoka Dinu Budić, pročitao medicinsku dokumentaciju za tužitelje, proveo vještačenje po vještaku medicinske struke dr. Zoranu Čavajda, kao i očitovanje istog vještaka.

8. Tužitelj Željko Budić u svom iskazu je naveo da su susjedni sa tuženikom čije se kuće nalaze jedna nasuprot druge. Tuženik je na svoju kuću postavio svjetlosni reflektor – bijele svjetlosti koji je svjetlilo cijelu noć i direktno udarao u njihovu kuću. Zbog toga oni nisu mogli spavati jer je ta jačina svjetlosti bila prejaka tako da je svjetlost ulazila u sobu i kroz rupice na roletama i odbijala se u ogledalo koje postoji u spavaćoj sobi. Ta svjetlost je jednostavno bliještila te je u više navrata i razgovarao sa tuženikom da taj reflektor spusti na način da osvjetljava njegov kolni ulaz a ne da direktno osvjetljava njegovu kuću ali se nije postigao dogovor. Sve je to trajalo oko 2 godine pa se obratio i poglavarstvu Grada Osijeka i obavijestio je policiju koji su i izašli na teren pa su ga i policajci zamolili da prilagodi tu svjetlost što nije učinio, a na kraju je upućen na komunalnog redara koji je izašao na lice mjesta. Potom je poglavarstvo Grada Osijeka angažiralo tvrtku IPT inženjering da izvrši jačinu svjetlosti, a između ostalog i na stambenom objektu tuženika, jer je još bilo nekoliko takvih slučajeva koji su izašli na lice mjesta i donijeli svoj zaključak u kojem je utvrđeno da sporna svjetiljka na pročelju obiteljske kuće tuženika ne zadovoljava zahtjevne kriterije prema Pravilniku o zonama rasvjetljenosti, a nakon čega je tuženik uklonio taj reflektor i isti stavio u podrum, a na pročelje kuće stavio manji reflektor, tj. slabiji. Na upit koliko puta je bio komunalni redar,

naveo je da je isti bio dva puta službeno, a budući je istom slao mailove i upozoravao ga isti je dolazio 5-6 ili više puta i to po noći i kada je vidio o čemu se radi upravo je komunalni redar i njih ubacio da navedena tvrtka izmjeri jačinu svjetlosti na kući tuženika. Na upit na koji način je na njih utjecalo to svjetlo, naveo je da je sve to utjecalo na njegovo zdravlje vrlo loše jer je invalid, a sve je to dugo trajalo jer jednostavno je i po noći soba svjetlila kao da je dan i sve to vrijeme nisu mogli spavati, a sve je trajalo oko 2 godine pa je ispalo da su zamijenili dan za noć. Naveo je da inače boluje od PTSP-a i ima problema sa nesanicom tako da ga je ova situacija dovodila do ludila. Posebno je istakao da je svjetlo znalo cijelu noć gorjeti ili se ugasi na koju minutu i onda ponovno bljesne a što je bilo još gore.

9. Tužiteljica Blaženka Budić u svom iskazu je navela da je slušala iskaz svog supruga te u cijelosti može reći da je isti točan. Navela je da je teški invalid 100% i teško se kreće te je i nedavno imala i operaciju i svjetlost reflektora na kući tuženika ju je jednostavno dovodila do ludila jer noćima nije mogla spavati pa se čak obratila i psihijatru ali zbog njezine bolesti nije joj mogao dati lijekove za spavanje. Na upit dali joj se od tog osvjetljenja pogoršalo zdravstveno stanje, navela je da je, jer je dobila vodu koja je počelo neprestano curiti, a to je isključivo zbog stresa. Također je operirala i oba dva koljena. Navela je da uz sve svoje bolesti nije imala problema sa spavanjem sve dok tuženik nije postavio reflektor na svoju kuću. Na upit dali je ona razgovarala sa tuženikom, navela je da nije, ali je ona pozvala policiju jer je stanje bilo neizdrživo i isti su došli po noći u sobu da vide kako to izgleda i onda su ga išli zamoliti da ugasi reflektor što je tuženik i učinio ali ga je nakon tri ili četiri dana ponovno upalio. Policija je dolazila oko 20 puta i rekli su da to nije u njihovoj nadležnosti i da mogu samo zamoliti tuženika da ugasi reflektor, a što su isti i više puta i učinili.

10. Tuženik Tomislav Gebaj u svom iskazu je naveo da je reflektor kupio u trgovini, znači legalno koji ima na sebi senzor i isti se pali samo kada prođe čovjek ili vozilo, ali senzor ne reagira od 1 do 1, 5 metara visine. Nakon toga reflektor se gasi. Na upit dali mu je dolazila policija, naveo je da njemu policija dolazi učestalo po pozivu tužitelja i to kada se netko parkira ispred njegove kuće dođe policija, kada nešto radi u podrumu dođe policija, znači policija učestalo dolazi, pa je i vjerojatno dolazila i zbog reflektora. Kada je dobio od grada dopis on je promijenio reflektor, a kada je bila tvrtka IPT inženjering nije bio kod kuće. Na upit dali je upoznat sa rezultatima tvrtke IPT i dali ga je komunalni redar upozoravao, naveo je da je dobio rezultate tvrtke IPT inženjering, a ne sjeća se da ga je komunalni redar upozoravao.

11. Svjedok Dino Budić u svom iskazu je naveo da su tužitelji njegovi roditelji i on živi s njima u istoj kući, ali na katu kuće. Reflektor koji je tuženik postavio na svoju kuću se učestalo palio i ta svjetlost je i njemu smetala preko noći jer se i njegova spavaća soba nalazi odmah do ulice. On osobno nije razgovarao sa tuženikom o tom problemu, ali je u dva ili tri navrata bio nazočan kada je otac razgovarao sa tuženikom i istog molio da promjeni taj reflektor odnosno da nešto učini. Na upit dali je vidio po majci da njoj smeta ta svjetlost, naveo je da je uočio jer je majka teško bolesna te joj je ova svjetlost poremetila spavanje budući se ista, a zbog svoje bolesti, morala ustajati dva ili tri puta po noći i kada bi se vratila u krevet zbog jakog osvjetljenja nije mogla spavati jer i spuštene rolete nisu davale bolje rezultate. Ova svjetlost također je smetala i njegovom ocu ali i njemu i njegovoj obitelji.

12. Tužbeni zahtjev je neosnovan.

13. Nije sporno da su stranke susjedi čije kuće se nalaze jedna nasuprot druge, da je tuženik na svojoj nekretnini postavio rasvjetna tijela (reflektore) s jakim bijelim svjetlosnim snopom, a što je obasjavalo kuću tužitelja, da su tužitelji kontaktirali nadležnog komunalnog redara u Gradu Osijeku, da je naručeno vještačenje na okolnost prekomjernog osvjetljenja, da je mjerenje provelo društvo IPT inženjering d.o.o. koje je u svom izvješću o svjetlo tehničkim mjerenjima između ostalog navelo da je na terenu izmjerena vrijednost kolelirane temperature boje svjetlosti sporne svjetiljke 7400 K što je znatno više od maksimalno dozvoljenih CCT 3000 K, te je tuženik poduzeo radnje kako bi umanjio jačinu svjetlosti, slijedom čega su tužitelji uredili tužbeni zahtjev tako da potražuju neimovinsku štetu nastalu im uslijed prekomjernog osvjetljenja. Također nije sporno da su tužitelji narušenog zdravlja, a posebno tužiteljica Blaženka Budić, kao i da su narušeni odnosi između stranaka kao susjeda.

14. Međutim, sporno je dali su tužitelji trpjeli povredu prava osobnosti uzrokovane prekomjernim imisijama, odnosno postavljanjem jakog reflektora tuženika na njegovu kuću, te dali su tužitelji uslijed toga trpjeli fizičke bolove i strah.

15. Na okolnost dali postoji uzročna veza između štetne radnje i štete provedeno je vještačenje po vještaku medicinske struke dr. psihijatra Zoranu Čavajda.

16. Iz nalaza i mišljenja pomenutog vještaka proizlazi da je izvršio uvid u medicinsku dokumentaciju koja prileži spisu za tužitelje, a iste je 28. studenog 2024. godine i osobno pregledao na Klinici za psihijatriju KBC Osijek.

17. U odnosu na tužiteljicu Blaženku Budić vještak navodi da je tužiteljica u dobi od 57 godina, da je 2016. godine psihijatrijski pregledana nakon intoksikacije lijekovima koje je popila na reakciju na "savjet privatnog psihijatra da se baci s mosta jer joj nema pomoći", također je psihijatrijski pregledana i u siječnju 2020. godine radi nesanice, ordinirana je farmakoterapija koja joj nije odgovarala, a također su od liječnika obiteljske medicine ordinirani psihofarmaci koji joj nisu pomogli te se psihijatru više nije javljala. Nadalje iz nalaza vještaka proizlazi da je uvidom u medicinsku dokumentaciju (list spisa 36, 37, 38, 64 i 69) utvrdio da je na pregledu 2016. godine u dežurnoj ambulanti psihijatrije, a nakon što je popila veću količinu Zolpidema, aktualno se javlja uslijed narušene dinamike spavanja, da od studenog prošle godine, znači 2019. godine, ima ugrađenu stomu koja je prije mjesec dana pukla i tada su krenuli simptomi nesanice uslijed čega je iscrpljena, umorna, napeta, tjeskobna i zabrinuta da će vrećica opet puknuti, da je pokušala uzimati Sanval i Dormicum, ali da nije uspjela zaspati, a od psihofarmaka troši Diazepam 5 – 10 mg. Također vještak utvrđuje da tužiteljica boluje od reumatoidnog artritisa, a također je boravila na kliničkom liječenju na Klinici za ortopediju i traumatologiju od 15. ožujka do 16. ožujka 2023. godine kada joj je predviđena operacija oba koljena. Također vještak navodi da je tužiteljica operirala debelo crijevo zbog ileusa nakon čega joj je odstranjen stalni anus preter, redovito je na kontrolama reumatologa zbog zakočenosti svih zglobova ekstremiteta, osobito zbog bolnosti zglobova šaka, da je u listopadu 2022. godine pregledana ginekološki zbog bolova u abdomenu i psihijatrijski zbog reakcije na popijene veće količine lijeka u suicidalnom pokušaju.

18. Vještak zaključuje da aktualnom obradom kod tužiteljice Blaženke Budić nije našao znakove težeg duševnog poremećaja, težih duševnih smetnji ili nedovoljne duševne razvijenosti, ali da postoje jasni elementi koji upućuju na postojanje smetnji iz dijagnostičke kategorije poremećaja ličnosti. prema DSM V klasifikaciji, klaster B (narcistički, dissocijalni, emocionalno nestabilna ličnost) kojima je zajednički dramatično, emocionalno i nepredvidivo ponašanje. Kod poremećaja ličnosti je naglasak na trajnim obrascima ponašanja – razmišljanja, reagiranja, shvaćanja koji se moraju ispoljiti do rane odrasle dobi i ne smiju biti odgovor ni na kakvu specifičnu stresnu situaciju. Karakteristični su nezreli mehanizmi obrane, (projektivnost, negacija, objektivizacija, potiskivanje, splitting), kao i nezreliji obrasci ponašanja, slabiji adaptacijski mehanizmi, emocijama i afektom usmjereno ponašanje, impulzivnost, sklonost rizičnom ponašanju uz površnji uvid u vlastito ponašanje i rezultate istoga, te rigidnije sustave vrijednosti, normi i ponašanja koje su teže dostupni korekciji. Kod tužiteljice su naglašeniji narcistički i dissocijalni elementi s izraženom projektnošću, kverulencijom, nepovjerljivosti i sumnjičavosti, egocentrizmom, reduciranim uvidom u posljedice vlastitog postupanja, odnosno utjecaja vlastitog postupanja na reakcije drugih, slabijim empatijskim kapacitetom i općenito reduciranim mentalizacijskim kapacitetima. Vještak zaključuje da postavljanjem jakog reflektora tuženika na njegovu kuću, a imajući u vidu cjelokupno medicinsku dokumentaciju, iskaz tužiteljice, kao i klinički pregled tužiteljice, nije našao povezanosti između psihičkog stanja tužiteljice, odnosno eventualnih psihičkih smetnji tužiteljice, simptoma poput nesanice i dr. sa prekomjernim imisijama svjetlosti. Vještak navodi da se kod tužiteljice radi o smetnjama spavanja koje su evidentirane psihijatrijskim pregledom u siječnju 2020. godine, te njenim vlastitim iskazivanjem. U nalazu psihijatra se kao uzrok nesanice navodi "od studenog prošle godine ima ugrađenu stому koja je prije mjesec dana pukla i tada su krenuli simptomi. Posljedično nesanici je iscrpljena, umorna, napeta, tjeskobna i zabrinuta da će vrećica opet puknuti. Pokušala je uzimati Sanval i Dormicum ali nije uspjela zaspati. Od psihofarmaka troši Diazepam 5 – 10 mg". Također vještak navodi da tužiteljica boluje i od niza drugih bolesti i stanja koja značajno ograničavaju i remete svakodnevno funkcioniranje tužiteljice pa tako i samu dinamiku sna, ali da navedeni štetni događaj nije primarni čimbenik koji je uzrokovao navedeni poremećaj, odnosno smetnje sa spavanjem koje se ne mogu dovesti u uzročno posljedičnu vezu sa štetnim događajem. Također kod tužiteljice nema elemenata koji bi upućivali na postojanje pretrpljenog straha i fizičkih bolova posljedično štetnom događaju.

19. Na nalaz vještaka tužiteljica je istakla primjedbe u dijelu nalaza i mišljenja u kojem vještak zaključuje da štetni događaj nije primarni čimbenik koji bi uzrokovao poremećaj spavanja, a time i povredu prava osobnosti, te smatra u tom dijelu nalaz vještaka nejasnim i nedorečenim.

20. Vještak se očitovao na istaknuti prigovor te je naveo da iz medicinske dokumentacije je razvidno i to nalaza od 4. siječnja 2020. godine kako je tužiteljica narušene dinamike spavanja od prosinca 2019. godine, a nakon što je u studenom 2019. godine urađena stoma koja je pukla mjesec dana poslije. Za nesanicu je pokušala uzeti Midazolam ali nije mogla zaspati zbog čega je ordiniran Levomepromazin i Mirtazapim, a radi se o jednom od najjačih lijekova za spavanje – hipnotika koji se koriste za kratkotrajno liječenje nesanice, koji tužiteljici nije pomogao, a drugih nalaza psihijatra nema. Nadalje vještak je pojasnio da je tužiteljica pred sudom i tijekom vještačenja navela da joj psihijatar nije mogao dati lijekove za spavanje zbog

njene bolesti, što je netočno, a dalje je ista navela da joj lijekovi za spavanje nisu pomogli. Stoga vještak zaključuje kao u pisanom nalazu da kod tužiteljice smetnje spavanja nisu nastale zbog prekomjerne imisije svjetlosnog snopa, nego zbog posljedica tjelesnih smetnji vezanih za komplikacije sa stomom. U odnosu na sekundarni uzrok vještak navodi da se u ovom konkretnom slučaju radi o već nastaloj nesanici zbog ranije navedenog uzroka, te da nema sekundarnog učinka, nesanica je nastala i bila prisutna, a naknadne imisije svjetlosti nisu utjecale na nesanicu.

21. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka, a nakon što je isti otklonio primjedbe tužiteljice i stranke nisu imale primjedbi na nalaz. Sud je cijeneći nalaz vještaka utvrdio da ne postoji uzročna veza imisije svjetlosti na kući tuženika na nesanicu tužiteljice, te da je kod tužiteljice nesanica postojala ranije, a kako to vještak opisuje, znači od komplikacija vezanih sa stomom, odnosno da je nesanica postojala zbog posljedica tjelesnih smetnji, slijedom čega je sud odbio tužiteljicu s tužbenim zahtjevom.

22. U odnosu na tužitelja Željka Budića vještak navodi da je psihijatrijsko liječenje tužitelj započeo 1995./1996. godine iz kruga posttraumatskog stresnog poremećaja i depresije, da se intenzivnije liječio do 2014. godine kada su kupili vikendicu na moru gdje bi provodili veći dio godine što mu je pomoglo u kontroli simptoma i umanjilo potrebu za liječenjem i terapijom lijekova. Zadnji psihijatrijski pregled obavio je u bolnici Puli gdje je pregledan radi pogoršanja stanja u vidu depresivne reakcije na stresogene okolnosti, bolesti supruge, svađe sa sinom i sl. Vještak navodi da je aktualnom obradom, tj. pregledom Željka Budića nije našao znakove težeg duševnog poremećaja, težih duševnih smetnji ili nedovoljne duševne razvijenosti, a također vještak ne nalazi ni dovoljno jasnih elemenata na temelju kojeg bi tužitelja svrstao u bilo koju grupaciju iz dijagnostičke kategorije poremećaja ličnosti. Simptomi posttraumatskog stresnog poremećaja radi kojih je tužitelj intenzivno liječen do 2014. godine su aktualni u mirovanju, odnosno tijekom aktualne obrade nije uočio izraženije, akutizirane simptome posttraumatskog stresnog poremećaja. Obzirom da nema razloga sumnjati kako je u određenim periodima liječenja okrivljenik pokazivao većinu simptoma posttraumatskog stresnog poremećaja i navedenih komorbidnih smetnji kako je opisano u medicinskoj dokumentaciji, evidentno je kako su se simptomi vremenom povukli (uz terapiju, radnim aktivitetom, sigurnijim, mirnijim i podržavajućim okruženjem...), te se za isti može reći kako je aktualno u stabilnoj remisiji, odnosno mirovanju, iako se ne može isključiti kako bi u određenim situacijama (stres, retraumatizacija, iscrpljenje) moglo doći do reaktivacije određenih simptoma iz kruga posttraumatskog stresnog poremećaja. Kod okrivljenog nije našao znakova trajnih promjena ličnosti nakon katastrofalnih događaja koji bi upućivali na promjenu ličnosti posljedično traumi.

23. Vezano za štetni događaj vještak je utvrdio kako je tužitelj intenzivno liječen psihijatrijski u periodima kada su psihičke smetnje bile intenzivnije, tj. do 2014. godine, da se tužitelj javlja na pregled psihijatra 2024. godine jer se psihički ne osjeća dobro i potrebna mu je pomoć, a tijekom pregleda se ne spominju smetnje imisijama svjetlosti, što je i očekivano, obzirom da su se nalazili na moru, nego pogoršanje stanja posljedično stresnih događajima u obitelji, konfliktima i bolestima supruge, te vještak zaključuje da bi se tužitelj, a posljedično štetnom događaju, a koji je prema navodima tužitelja trajao oko 2 godine i znatno remetio dinamiku spavanja, javio na liječnički pregled zbog poteškoća sa spavanjem kako bi se iste pokušale ublažiti. Vještak

nadalje navodi da ne postoji medicinska dokumentacija za tužitelja koja bi upućivala da postoji posljedična veza između štetnog događaja i psihičkih smetnji/poremećaja posljedično štetnom događaju. Navodi da nesanica kao simptom je vrlo česta u nizu psihičkih poremećaja (PTSP, depresija) može se javiti periodično i posljedično nizu raznih životnih okolnosti što je dodatni komplicirajući element u jasnom povezivanju nesаницe sa konkretnim štetnim događajem obzirom da se tužitelj i ranije liječio radi psihičkih smetnji koje mogu biti karakterizirane smetnjama spavanja. Vještak zaključuje da štetni događaj nije primarni čimbenik koji bi eventualno uzrokovao navedeni poremećaj, odnosno eventualne smetnje sa spavanjem, a također vještak navodi da kod tužitelja nema elemenata koji bi upućivali na postojanje pretrpljenog straha i fizičkih bolova posljedično štetnom događaju.

24. Na nalaz vještaka tužitelj je istakao primjedbe u dijelu nalaza i mišljenja u kojem vještak zaključuje da štetni događaj nije primarni čimbenik koji bi uzrokovao poremećaj spavanja, a time i povredu prava osobnosti, te smatra u tom dijelu nalaz vještaka nejasnim i nedorečenim.

25. Vještak se očitovao da ne postoji niti jedan objektivni pokazatelj koji bi upućivao na pogoršanje psihičkog stanja i objektivne posljedice štetnom događaju. Naveo je da tužitelj Željko Budić nije psihijatrijski pregledavan radi navedenih razloga, niti postoji bilo kakva druga dokumentacija koja bi se mogla povezati sa psihičkim smetnjama posljedično štetnom događaju. Jedini psihijatrijski pregled je bio 2024. godine u vrijeme boravka na moru gdje tužitelji imaju vikendicu u kojoj provode veći dio godine, a na pregled psihijatra se javio zbog pogoršanja stanja posljedično stresnih događajima u obitelji, konfliktima i bolestima supruge, te vještak konačno zaključuje da iz medicinske dokumentacije, podataka u spisu, iskaza tužitelja na ročištu i tokom osobnog pregleda, nije utvrdio da bi prekomjerne imisije, odnosno postavljanje jakog reflektora tuženika na njegovu kuću dovele do povrede prava osobnosti, a niti je tužitelj zbog istog trpio fizičke bolove i strah.

26. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka u odnosu na tužitelja Željka Budića, a nakon što je isti otklonio primjedbe tužitelja i stranke nisu imale primjedbi na nalaz.

27. U čl. 1045. ZOO-a regulirano je da tko drugome prouzroči štetu, dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje. Kao opće pretpostavke odgovornosti za štetu su između ostalog štetna radnja, šteta i uzročna veza koja mora postojati između štetne radnje i štete, tako da se šteta javlja kao posljedica štetne radnje. Iz nalaza vještaka nedvojbeno proizlazi da ne postoji uzročna veza između štetne radnje – imisije svjetlosti na kući tuženika na nesanicu tužitelja. Međutim, da je tuženik postavio na svoju kuću rasvjetno tijelo – reflektor s jakim bijelim svjetlosnim snopom koji je obasjavao kuću tužitelja, je nesporno, a što proizlazi iz činjenice da je tuženik poduzeo radnje nakon podnošenja tužbe kako bi umanjio štetne imisije svjetlosti kojom je sa svoje nekretnine osvjetljavao nekretninu tužitelja, a što je po mišljenju suda zasigurno smetalo tužiteljima koji su narušenog zdravlja, a posebno tužiteljica.

28. U čl. 1100. ZOO-a regulirano je da u slučaju povrede prava osobnosti sud će ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu nezavisno od naknade imovinske štete, a i kada nje nema, a pri

odlučivanju o visini pravične novčane naknade sud će voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom. Ako je povreda prava osobnosti neznatna tada objektivno postoji neimovinska šteta, ali ne i pravo oštećenika na dosudu pravične novčane naknade.

29. Sud je cijeneći nalaz vještaka utvrdio da ne postoji uzročna veza imisije svjetlosti na kući tuženika na nesanicu tužitelja, da su tužitelji, a posebno tužiteljica zbog svojih drugih bolesti i prije toga imali problema sa nesanicom, a sama činjenica da su uz takvo stanje stvari, znači narušeno zdravlje tužitelja postavljeni reflektor na kući tuženika njima je zasigurno više puta smetao, a što se može zaključiti iz njihova iskaza, a sve to ne opravdava pravo tužitelja na dosudu pravične novčane naknade, slijedom čega je sud odbio tužitelje s tužbenim zahtjevom.

30. Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci presude.

U Đakovu, 29. svibnja 2026.

Sutkinja
Snježana Brajko

POUKA O PRAVU NA ŽALBU

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe. Žalba se podnosi putem ovog suda, nadležnom županijskom sudu. Rok za žalbu je 15 dana. Za stranku koja je uredno obaviještena o ročištu za objavu presude, rok teče od dana objave presude, a za stranku koja nije uredno obaviještena o ročištu za objavu presude, rok teče od dana primitka pisanog opravka presude.

DNA:

1. Tužitelju po punomoćniku
2. Tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-30888-c24d2**

Kontrolni broj: **0c1f3-bbf0b-46f1a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Đakovu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.